

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 101. ad 125.

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1764

VD18 15558428-001

Psalmus CXXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53433](#)

Concludit breviter explicanda, ob amo-
rem civium sanctæ urbis, quos fratres, &
amicos suos agnoscit, & multò magis ob amo-
rem Dei conditoris, & habitatoris ejusdem
urbis, vel domūs, se impulsu fuisse, ut di-
cta bona urbi precaretur.

PSALMUS CXXII.

Titulus. *Canticum graduum.*

Argumentum : *Psalmus continet ora-
tionem hominis peregrinantis ad cœlestem Jerusa-
lem, & in exilio, vel itinere pressuram patientis.*

V. 1. *Ad te levavi oculos meos, qui habitas in
cælis.*

Loquitur tum in personâ peregrini, tum
propriâ, qui unus erat ex veris peregrinis, &
ait, se in omni pressurâ respicere ad solum ad-
jutorem Deum : hic solus habitat in summo
cælo, unde omnia inferiora conspicit, & mo-
deratur : ipse est, qui per malos nos flagellat;
nec potest quisquam alias nos de manu Dei
eripere.

V. 2. *Ecce sicut oculi servorum in manibus Do-
minorum suorum.*

V. 3. *Sicut oculi ancillæ in manibas domina sua,
ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, do-
nec misereatur nostri.*

Explicat similitudihe, cur oculos ad Deum
levave-

vaverit, ut nempe respiciat Deum flagellantem, ut aspectu mirabili ad misericordiam commotus flagellare desinat: uti dum cæduntur servi à Dominis, respiciunt mæsti ad manus cædentium, ipso aspectu quasi petentes, ut miserti ipsorum cessent à plagis. Porrò flagella Dei non tantum sunt manifestæ persecutiones, & calamitates, sed & tentationes occultæ, quibus anima vexatur assiduè; item timores, tristitia &c., quibus nemo caret, dum vivit; unde illud, *donec misereatur nostri*, non fiet, nisi cum ad patriam venerimus.

*V. 4. Miserere nostri Domine, miserere nostri,
quia multum repleti sumus despectione.*

Non oculis tantum, sed & voce cordis, ac corporis implorat misericordiam pro se, & pro sociis peregrinationis. Addit rationem: quia non tantum despicimur, seu vexamur, sed etiam repleti sumus despectione: vexamur nempe à dæmonibus, pravis hominibus, ab animalibus etiam minimis, & ab ipsis elementis.

*V. 5. Quoniam multum repleta est anima nostra
opprobrium abundantibus, & despectio superbis.*

Docet, contemptum, ac despectionem, cuius jam meminerat, accidere pauperibus, & humilibus peregrinis ab hominibus divitibus,

bus, ac superbis. Quoniam multum &c., facti sumus opprobrium abundantibus &c.

PSALMUS CXXIII.

Titus : Canticum graduum.

Argumentum est exultatio eorum, qui de gravissimis tribulationibus liberati fuerant, ut passi sunt israelita, vel dum essent in captivitate, vel dum templum, & civitatem iterum adificarent, vide Esdram l. 1. & 2. Quantum pertinet ad spirituales Israelitas, seu Christianos, ad caelestem Ierusalem ascendentes, Psalmus referendus est ad persecutiones Pagorum, aliorumque impiorum, à quibus liberati sunt SS. Martyres, & electi ceteri quotidie liberantur.

¶. 1. Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israel, nisi quia Dominus erat in nobis.

Sermo imperfectus, & per illud, dicat nunc Israel, interruptus, signum est insolitæ lætitiae. Dicit igitur multitudo Sanctorum de magnis temptationibus liberatorum. Nisi Dominus omnipotens nobiscum fuisset, nunquam evadere potuissimus.

¶. 2. Cum exurerent homines in nos, forte vi-
vos deglutissent nos.

¶. 3. Cum irasceretur furor eorum in nos, for-
sitam aqua absorbuisset nos.

N

Ecce